

Exortatie Apostolică 'Christifideles laici'

(Cap I. nn. 16 y 17). În acest text Ioan Paul al II-lea reflectează asupra vocației și misiunii a credincioșilor laici în Biserică și în lume. În prelatura Opus Dei 98 % dintre credincioși sunt laici.

11.03.2014

Chemați la sfințenie

16. Demnitatea credincioșilor laici ni se descoperă în toată plinătatea ei dacă analizăm *prima și fundamentală chemare* pe care Tatăl, în Isus Cristos,

prin Duhul, o adresează fiecăruia dintre ei: chemarea la sfințenie, adică la perfecțiunea dragostei. Sfințenia este mărturia cea mai splendidă a demnității conferite discipolului lui Cristos.

Despre chemarea universală la sfințenie Conciliul Vatican II a avut cuvinte foarte clare. Se poate spune că tocmai acesta a fost consemnul primar încredințat tuturor fiilor și fiicelor Bisericii de către un Conciliu care s-a voit a fi pentru reînnoirea evanghelică a vieții creștine (a se vedea, în special cap. V din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium*, 39-42, care tratează despre chemarea universală la sfințenie în Biserică). Acest consemn nu este o simplă exortatie morală, ci o *exigență de nesuprimat a misterului Bisericii*: ea este via aleasă prin care trăiesc și cresc mlădițele prin însăși seva sfântă și sfințitoare a lui Cristos; este trupul mistic, ale cărui membre

participă din însuși viața de sfințenie a capului, care este Cristos; este mireasa iubită de Domnul Isus, care s-a dat pe sine însuși pentru a o sfinți (cf. *Ef* 5,25 ș.u.). Duhul care a sfințit natura umană a lui Isus în sânul feciorelnic al Mariei (cf. *Lc* 1,35) este același Duh care rămâne și lucrează în Biserică pentru a-i comunica sfințenia Fiului lui Dumnezeu făcut om.

Astăzi este mai stringent ca niciodată ca toți creștinii să reia drumul reînnoirii evanghelice, primind cu generozitate invitația apostolică de „a fi sfinți în tot comportamentul” lor (*1Pt* 1,15). Sinodul extraordinar din anul 1985, la douăzeci de ani de la încheierea Conciliului, a insistat asupra acestei urgențe: „Întrucât Biserica în Cristos este mister, ea trebuie să fie considerată semn și instrument de sfințenie (...). Sfinții și sfintele au fost totdeauna izvor și origine de reînnoire în cele mai

dificile circumstanțe din întreaga istorie a Bisericii. Astăzi avem o foarte mare nevoie de sfinți, pe care trebuie să-i cerem de la Dumnezeu cu stăruință” (cea de-a II-a adunare generală extraordinară a sinodului episcopilor (1985), *Ecclesia sub verbo Dei mysteria Christi celebrans pro salute mundi. Relatio finalis*, II, A, 4.).

Tocmai pentru că-i sunt membri, toți cei din Biserică primesc și deci împărtășesc chemarea comună la sfințenie. Cu titlu deplin, fără nici o diferență de ceilalți membri ai Bisericii, credincioșii laici sunt chemați la ea: „Toți credincioșii, de orice stare sau condiție, sunt chemați la plinătatea vieții creștine și la desăvârșirea iubirii” (Conciliul Ecumenic Vatican II, Constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium*, 40). „Toți credincioșii sunt chemați și datorii să tindă spre sfințenie și spre desăvârșirea stării proprii” (*Ibid.*, 42. Aceste afirmații

solemne și fără echivoc ale Conciliului repropun un adevăr fundamental al credinței creștine. Astfel, de exemplu, Pius al XI-lea în *Casti connubii*, adresată soților creștini, scrie: „Toți, de orice condiție ar fi și orice stare de viață onestă ar fi ales, pot și trebuie să imite exemplul perfect al oricărei sfințenii, propus de Dumnezeu oamenilor, care este Domnul nostru Isus Cristos, și cu ajutorul lui Dumnezeu să ajungă și la înălțimea supremă a perfecțiunii creștine, așa cum ne-o demonstrează exemplele multor sfinți”: AAS 22 (1930), 548).

Chemarea la sfințenie își are rădăcinile în *Botez* și este repropusă de alte sacramente, în special de *Euharistie*: îmbrăcați în Isus Cristos și adăpați de Duhul său, creștinii sunt „sfinți” și de aceea sunt abilitați și obligați să manifeste sfințenia *ființei* lor prin sfințenia tuturor *acțiunilor* lor. Apostolul Paul nu încetează de a-

i atenționa pe toți creștinii să trăiască „așa cum le stă bine unor sfinți” (*Ef* 5,3).

Viața conform Duhului, al cărei rod este sfințirea (cf. *Rom* 6,22; *Gal* 5,22), suscită și cere de la toți și de la fiecare botezat *urmarea și imitarea lui Isus Cristos*, prin acceptarea fericirilor sale, prin ascultarea și meditarea cuvântului lui Dumnezeu, prin participarea conștientă și activă la viața liturgică și sacramentală a Bisericii, prin rugăciunea individuală, familială și comunitară, prin foamea și setea după dreptate, prin practicarea poruncii iubirii în toate circumstanțele vieții și prin slujirea fraților, mai ales dacă aceștia sunt mici, săraci și suferinzi.

Sfințirea în lume

17. Chemarea credincioșilor laici la sfințenie cere ca viața conform Duhului să se exprime în chip special prin *inserarea lor în realitățile*

temporale și prin *participarea lor la activitățile pământești*. Tot apostolul este acela care ne atenționează: „Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să fie în numele Domnului Isus, aducând prin el mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl” (*Col 3,17*). Aplicând cuvintele apostolului la credincioșii laici, Conciliul afirmă categoric: „Nici grija pentru familie, nici celelalte treburi pământești nu trebuie să fie străine de orientarea spirituală a vieții” (Conciliul Ecumenic Vatican II, Decret despre apostolatul laicilor *Apostolicam actuositatem*, 4). La rândul lor, părinții sinodali au spus: „Unitatea vieții credincioșilor laici este de o foarte mare importanță: de fapt, ei trebuie să se sfințească în viața obișnuită profesională și socială. De aceea, pentru a putea răspunde chemării lor, credincioșii laici trebuie să privească la activitățile vieții zilnice ca la o ocazie de unire cu Dumnezeu și de îndeplinire a

voinei sale și, de asemenea, de slujire a celorlalți oameni, conducându-i la comuniunea cu Dumnezeu în Cristos” (*Propositio* 5).

Mai înainte de a fi percepută și trăită ca o obligație exigentă și la care nu se poate renunța, vocația la sfințenie trebuie să fie percepută și trăită de credincioșii laici ca semn luminos al iubirii infinite a Tatălui care i-a renăscut la viața sa de sfințenie. Prin urmare, această chemare trebuie considerată drept o *componentă esențială și inseparabilă a noii vieți baptismale*, și deci un element constitutiv al demnității lor. În același timp, chemarea la sfințenie este *strâns unită cu misiunea* și cu responsabilitatea încredințate credincioșilor laici în Biserică și în lume. În realitate, însăși sfințenia trăită deja, care derivă din participarea la viața de sfințenie a Bisericii, reprezintă prima și fundamentală contribuție la

edificarea Bisericii însăși, ca și „comuniune a sfinților”. În fața ochilor luminați de credință se deschide larg un scenariu minunat: acela al foarte multor credincioși laici, bărbați și femei, care tocmai în viața și activitățile de fiecare zi, adesea neobservați sau de-a dreptul neînțeleși, necunoscuți celor mari ai pământului, dar priviți cu iubire de Tatăl, sunt lucrătorii neobosiți care lucrează în via Domnului, sunt artizanii umili și mari - desigur datorită puterii harului lui Dumnezeu - ai creșterii împărăției lui Dumnezeu în istorie.

Apoi, sfințenia trebuie considerată drept o premisă fundamentală și o condiție întru totul de neînlocuit pentru realizarea misiunii de mântuire în Biserică. Tocmai sfințenia Bisericii este izvorul secret și măsura infailibilă a activității sale apostolice și a elanului său misionar. Numai în măsura în care Biserica,

mireasa lui Cristos, se lasă iubită de el și îl iubește la rândul său, ea devine mamă rodnică în Duhul.

Să reluăm din nou imaginea biblică: apariția și dezvoltarea mlădițelor depinde de inserarea lor în viță.

„După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot la fel nici voi, dacă nu rămâne și în mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, pentru că fără de mine nu puteți face nimic” (*In 15,4-5*).

Este normal să amintim aici declararea solemnă a unor credincioși laici, bărbați și femei, ca fericiți și sfinți, care a avut loc în timpul cât a durat Sinodul. Întregul popor al lui Dumnezeu, și în chip special credincioșii laici, pot găsi acum noi modele de sfințenie și noi mărturii de virtuți eroice trăite în condițiile comune și obișnuite ale

existenței umane. Așa cum au spus părinții sinodali: „Bisericile locale și mai ales așa-numitele Biserici mai tinere trebuie să observe cu atenție printre membrii proprii pe acei bărbați și acele femei care au oferit în aceste condiții (condițiile zilnice ale lumii și starea conjugală) mărturia sfințeniei și pot fi drept exemplu celorlalți, pentru ca, dacă este cazul, să-i propună pentru beatificare și canonizare” (*Propositio* 8).

La sfârșitul acestor reflecții, destinate definirii condiției ecleziale a credinciosului laic, îmi revine în minte renumita atenționare a sfântului Leon cel Mare: „*Agnosce, o christiane, dignitatem tuam*” (Sfântul Leon cel Mare, *Sermo XXI*, 3: *S. Ch.* 22 bis, 72.). Este aceeași atenționare a sfântului Maxim, episcop de Torino, adresată tuturor acelor care au primit ungerea sfântului Botez: „Fiți atenți la cinstea care vă este acordată

prin acest mister!” (Sfântul Maxim, *Tract. III de Baptismo: PL 57,779*).

Toți cei botezați sunt invitați să reasculte cuvintele sfântului Augustin: „Să ne bucurăm și să mulțumim: am devenit nu numai creștini, dar Cristos (...). Minunați-vă și bucurați-vă: am devenit Cristos!” (Sfântul Augustin, *In Ioan. Evang. tract., 21,8: CCL 36,216*).

Demnitatea creștină, izvor de egalitate a tuturor membrilor Bisericii, garantează și promovează spiritul de comuniune și de fraternitate și, în același timp, devine secretul și forța dinamismului apostolic și misionar al credincioșilor laici. Demnitatea de lucrători, chemați de Domnul pentru a lucra în via sa, este o *demnitate exigentă*: „Toți laicii - citim în Conciliu - au măreața îndatorire de a lucra pentru ca planul divin al mântuirii să ajungă tot mai mult la toți oamenii din orice timp și din orice loc” (Conciliul

Ecumenic Vatican II, Constituția
dogmatică despre Biserică *Lumen
gentium*, 33).

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
exortatie-apostolica-christifideles-laici/](https://opusdei.org/ro-ro/article/exortatie-apostolica-christifideles-laici/)
(26.03.2025)